

Arrest

nr. 49 589 van 14 oktober 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 5 juli 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 juni 2010 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en de beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op 23 juni 2010.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. CORNETTE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, komt op 23 oktober 2005 België binnen en dient een asielaanvraag in op 24 oktober 2010.

Op 22 februari 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 5 januari 2007 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Bij arrest van de Raad van State nr. 178.301 van 8 januari 2008 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 5 mei 2008 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 30 januari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 11 maart 2009 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 30 maart 2009 dient verzoeker een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 15 september 2009 dient verzoeker een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 4 december 2009 dient verzoeker een aanvulling in bij deze derde aanvraag.

Op 23 juni 2010 wordt verzoeker aangetroffen naar aanleiding van een politiecontrole. Er wordt hem diezelfde dag bevel gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde. Dit is de bestreden beslissing:

“ REDEN(EN) VAN DE BESLISSING :

0 - artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: de betrokkene is bij zijn arrestatie niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

0 - artikel 7, eerste lid, 8 : oefent een beroepsbedrijvigheid in ondergeschikt verband uit, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging ;Geen arbeidskaart - PV nr zal worden opgesteld door sociale inspectie. Betrokkene werd door de sociale inspectie betrapt op zwartwerk in nachtwinkel M-K VOF – (...).

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Griekenland, Oostenrijk, Nederland, Portugal, Spanje , Noorwegen, Zweden, Zwitserland, IJsland, Finland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta, om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Tijdens zijn arrestatie is betrokkene niet in het bezit van een geldig reisdocument. In het dossier van betrokkene is er een kopie van zijn Nepalees paspoort geldig van 06.02.2005 tot 05.02.2010 aanwezig, alsook een kopie van zijn Nepalese identiteitskaart.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem betekend zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie, zodat een manu militari tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Betrokkene heeft op 24/10/2005 asiel aangevraagd. Deze aanvraag werd op 11/01/2007 onontvankelijk verklaard door het CGVS. Betrokkene heeft verder een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 05.05.2008. Onontvankelijk verklaard op 30.01.2009. Deze beslissing is op 11.03.2009 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig tot 10.04.2009. Betrokkene heeft opnieuw een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 ingediend op 15.09.2009 met een actualisatie van zijn aanvraag op 04.12.2009. Deze aanvraag werd onvankelijk doch ongegrond verklaard op 23.06.2010. Deze beslissing is op 23.06.2010 aan betrokkene betekend. Betrokkene is vandaag opnieuw in illegaal verblijf aangetroffen. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem betekend zal worden.

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart aan het werk was, bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

Met de toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden.

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingsmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing; betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf."

Op 23 juni 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf van 15 september 2009 ontvankelijk maar ongegrond wordt verklaard. Verzoeker stelt een beroep in tegen deze beslissing dat bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gekend is onder het rolnummer 57 114.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door verwerende partij blijkt dat verzoeker werd gerepatrieerd op 5 augustus 2010. Het bevel om het grondgebied te verlaten werd bijgevolg uitgevoerd. Een eventuele vernietiging kan geen nuttig effect meer sorteren.

Ter zitting voert de advocaat van verzoeker aan dat het bevel onrechtmatig werd genomen en dat verzoeker geen zwartwerk uitoefende. Deze uiteenzetting doet echter geen afbreuk aan het feit dat het bestreden bevel reeds werd ten uitvoer gelegd en dat een eventuele vernietiging geen nuttig effect meer kan sorteren.

Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien oktober tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET